

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ
І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

МАТЕРІАЛИ

V Всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих вчених з нагоди Дня науки в Україні
«СУЧАСНА НАУКА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

19 травня 2022 р.

ЗМІСТ

КЕЙС 1

СУЧАСНІ АГРОТЕХНОЛОГІЇ В РОСЛИННИЦТВІ, ОВОЧІВНИЦТВІ ТА САДІВНИЦТВІ

Балишева Д. І., Марковська О. Є. <i>Забур'яненість посівів рису у короткоротаційних сівозмінах</i>	8
Бондаренко К. О., Косенко Н. П. <i>Перспективні сорти томата промислового типу селекції інституту зрошуваного землеробства</i>	10
Бондаренко К. О., Косенко Н. П. <i>Продуктивність рослин спаржі за внесення сучасного біодобрива в умовах краплинного зрошення на Півдні України</i>	13
Заїкін Р. Ю., Берднікова О. Г. <i>Дослідження впливу строків сівби на продуктивність пшениці озимої в умовах Півдня України</i>	16
Ковшаківа Т.С., Аверчев О.В. <i>Вплив мікроелементів та біостимуляторів на висоту рослин сортів гороху в умовах Півдня України</i>	19
Кузіна В. Д. <i>Сучасні агротехнології в рослинництві, овочівництві та садівництві</i>	21
Кучерак Е. М., Берднікова О. Г. <i>Вирощування пшениці озимої (еліта) в умовах південного степу України</i>	23
Лавриць В. Ю., Жуйков О. Г. <i>Соняшник багатоквітковий - «лікар» широкого профілю</i>	26
Лиховид П. В. <i>Застосування даних дистанційного зондування землі для відстеження фенології картоплі на Півдні України</i>	30
Мелешко І.О., Сидякіна О.В. <i>Особливості мінерального живлення кукурудзи на зерно</i>	32
Нікітенко М.П., Аверчев О.В. <i>Лікувальна та харчова цінність просо звичайного</i>	34
Павленко С.Г., Сидякіна О.В. <i>Ефективність мікродобрив у технології вирощування соняшнику</i>	37
Піскун Є. О., Аверчев О.В. <i>Вплив агрокліматичних умов вирощування на продуктивність сорго</i>	40
Стеценко І. І., Марковська О. Є. <i>Медоносні властивості рослин роду <i>Lavandula L.</i></i>	42
Філіпов М.О. <i>Сучасні агротехнології в рослинництві, овочівництві та садівництві</i>	45
Федосєєв І.В., Дудченко В.В. <i>Шкідливість склеротиніозу сої у рисових сівозмінах</i>	47
Ходос Т.А., Жуйков О. Г. <i>Культура гірчиці сарептської в Україні: вирощувати не вигідно відмовитися</i>	49
Шевченко О.А., Сидякіна О.В. <i>Digit Field – інноваційна система захисту соняшнику</i>	52

Висновки. Статистичний аналіз урожайності озимої пшениці свідчить, що погодні умови року значно вплинули на рівень урожайності.

Так, загальний рівень урожайності по досліді складав від 22,7 до 32,2 ц/га.

Аналіз показників урожаю свідчить, що строки сівби мають суттєвий вплив на рівень урожайності.

Кращий рівень урожайності був отриманий при посіві 20 вересня і становить 32,2 ц/га.

Таким чином, можна зробити висновок, що в більш пізні строки сівби у меншій мірі знижується урожай у порівнянні з більш ранніми. Судячи з середніх даних, тільки сівба в оптимальні строки без будь-яких інших факторів дає прибавку врожаю від 6,5 до 9,5 ц/га.

Список використаної літератури:

1. Базалій В.В. Принципи адаптивної селекції озимої пшениці в зоні південного Степу. – Херсон: Айлант, 2004. -244 с.
2. Ван Дер Планк. Устойчивость растений к болезням. - М.: Колос, 1972. - 254 с.
3. Губанов Я.В., Иванов Н.Н. Озимая пшеница - М.: Колос, 1988. - 302с.
4. Душечкин Г.С. О возможности прогнозирования урожайных качеств семян // Резервы сельскохозяйственного производства. - Барнаул, 1969. С. 106-109.
5. Животков Л.А., Бирюков С.В., Степаненко А.Я. Пшеница - К.: Урожай, 1989.-319с.

УДК: 633/685

ВПЛИВ МІКРОЕЛЕМЕНТІВ ТА БІОСТИМУЛЯТОРІВ НА ВИСОТУ РОСЛИН СОРТІВ ГОРОХУ В УМОВАХ ПІВДНЯ УКРАЇНИ

*Тетяна КОВШАКОВА, здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
Олександр АВЕРЧЕВ, д-р., с.-г. наук., науковий керівник
Херсонський державний аграрно-економічний університет
м. Херсон, Україна*

Актуальність досліджень. На даний час в усьому світі і зокрема в Україні гостро стоїть проблема виробництва білка рослинного походження. Одним із шляхів її вирішення є збільшення виробництва високобілкових культур родини Бобових (Fabaceae) до якої належать чина, сочевиця, арахіс, соя, горох та інші. Особливе місце для незрошуваних угідь Півдня України в цьому переліку займає горох посівний (*Pisum sativa*), який здатний, на відміну від сої, яка може давати врожай в «зоні ризикованого землеробства» тільки при зрошенні, він здатний формувати до 2,0 – 3,6 т/га насіння [2].

На жаль, при цьому урожайність гороху залишається на рівні 1,9 – 2,3 т/га, що вимагає розробки та впровадження у виробництво елементів агротехніки які б забезпечили збільшення урожайності гороху в умовах Південного Степу України до 3,3 – 3,6 т/га. В наших дослідженнях ми прагнемо досягти цього оптимізацією густоти посіву та застосуванню біостимуляторів і мікроелементів. Для цього ми

вибрали сорти гороху, занесені до «Реєстру сортів України» в останні десятиріччя, а їхнє насіння не є дефіцитним для виробників нашої зони. Сорти Оплот, Модус та Світ – вітчизняної селекції адаптовані до умов Степу, відносяться до групи середньостиглих, з вегетаційним періодом 70 – 72 дні[1].

Основна частина. Метою проведення наших дослідів було визначення продуктивної урожайності насіння різних сортів гороху посівного при обробці посівів біостимуляторами та мікроелементами за різних густоту посіву в умовах Південного Степу України.

Результати дослідження. Досліди проводились на дослідному полі науково-дослідної виробничої дільниці Херсонського державного аграрно – економічного університету на протязі 2019 – 2021 років.

Чільне місце серед біометричних показників займає висота рослин, від якої залежать мови освітлення посівів, що значно впливають на продуктивність фотосинтезу, аерація рослин, що значно впливає на газообмін та транспірацію, здатність конкурувати з бур'янами, та інші[2].

При проведенні наших досліджень ми спирались на те, що у гороху лінійний приріст в основному закінчується в фаз цвітіння рослин [3].

Аналіз одержаних результатів свідчить, що за роки досліджень висота рослин в усіх сортів була близькою до задекларованої установами – оригінаторами як до низькорослих та напівкарликових сортів в межах 65 – 70 см і на контрольних варіантах в незначній мірі різнилася по роках в залежності від погодних умов року.

Стосовно впливу густоти посівів на висоту рослин, то спостерігалась тенденція до її незначного зниження із зменшенням густоти, що співпадає з даними інших дослідників[9]. Наприклад: на контрольних варіантах у сорту Оплот при густоті посівів 1,5 млн/га висота рослин була в межах 60 см, при густоті 1,2 млн/га – 58 см, а при 0,9 млн/га – 57 см, тобто різниця була на рівні 3 см, або 5,2 %, що на нашу думку було незначним. Така залежність була і в сортів Модус та Світ.

Найістотніше впливав на висоту рослин фактор обробітку посівів біостимуляторами та мікроелементами. Мікроелементи бор та молібден на всіх варіантах досліді (сортах гороху та густотах посівів) давали середній лінійний приріст рослин на рівні 5,2 – 9,6 % порівняно з контролем, позитивно впливало на процеси росту та розвитку гороху.

Препарат «Хелафіт», який за даними авторського прайс-листка раніше не застосовувався для обробки посівів гороху давав більш дієвий приріст, який за різних інших умов вирощування варіював в межах 8,6 – 13,5 %, що вказує на його значну стимулюючу дію стосовно гороху.

Найбільше впливав на висоту рослин гороху біостимулятор «Біогель»- її величина порівняно з контролем (обробіткою посівів водою) при двократному застосуванні (у фази вусоутворення та бутонізації) збільшувалась на 7 – 9 см (11,7 – 18,7 %) у всіх досліджуваних сортів і в незначній мірі, як і в контрольних варіантах мала тенденцію до незначного зниження із зменшенням густоти посівів. Ці дані свідчать про високу фізіологічну активність цього препарату.

Висновки. 1. Погодно – кліматичні та ґрунтові умови Півдня України при дотриманні існуючої агротехніки та її біологізації дозволяють одержувати високі врожаї гороху. 2. Застосування біопрепаратів дозволяє збільшувати висоту рослин гороху сотрів Оплот, Модус та Світ на 13,5 – 18,7 %.

Список використаної літератури:

1. Аверчев О.В., Онищенко С.О., Алмашова В.С., Ковшакова Т.С. Сучасні технології вирощування гороху в умовах сучасних кліматичних змін. Міжнародна науково-практична конференція «Вплив кліматичних змін та просторовий розвиток територій Землі: наслідки та шляхи вирішення»(11-12 червня 2020 року, Херсон), С.96-98.
2. Бабич А.О. Зернобобовые культуры /А.О. Бабич//.– К.: Урожай, 1984.– 96 с.
3. Зернові бобові. Рекомендації з вирощування. Компанія BASF Agro. 2017. 63 с.

УДК: 345-987

СУЧАСНІ АГРОТЕХНОЛОГІЇ В РОСЛИННИЦТВІ, ОВОЧІВНИЦТВІ ТА САДІВНИЦТВІ

Вероніка КУЗІНА, здобувач вищої освіти першого року навчання
Херсонський державний аграрно-економічний університет
м. Херсон, Україна

Актуальність. Зернове господарство, як база сільськогосподарського виробництва має вагомим економічне значення для вирішення продовольчої проблеми країни. У найближчій та віддаленій перспективах зерно залишається фінансовим фундаментом аграрних компаній, від якого залежить розвиток сільського господарства та суспільної сфери села. За посівними площами серед зернових культур пшениця займає в Україні перше місце і є провідною продовольчою культурою[1].

Ключовим завданням сучасного інтенсивного рослинництва як галузі було і є нарощування виробництва зерна. За всю історію його становлення в Україні розорано більшість територій. Це призвело до ерозії ґрунтів, негативно вплинуло на їх санітарне становище, збільшило чисельність захворювань і шкідників, призвело до широкого використання хімічних засобів захисту рослин, що, своєю чергою, негативно позначилося на стані екології агроландшафтів і якості рослинницької продукції. Тому зараз рослинництво в світі набуває альтернативного характеру. Все більше застосовують біологічні й агротехнічні заходи вирощування зернових культур[2].

Основна частина. Пшениця займає провідні позиції у виробництві зернових культур багатьох країн світу. Україна входить до десятки основних країн-виробників цієї культури. За хімічним складом у зерні пшениці містяться усі необхідні для харчування людини елементи: білки, вуглеводи, жири, вітаміни, ферменти, мінеральні речовини. Найважливішими складовими зерна є білок і клейковина. За поєднанням цих двох компонентів пшениця перевершує усі інші хлібні злаки. Вуглеводи, які складають основну частину зерна пшениці, на 50-60%